

spitalerne. De Bestræbelser, der ligger bagved Forslaget, er jo ikke vanskelige at faa Øje paa, og naar man ser den Opførelse, der findes i Medicinalkommissionens Betænkning om den Forskel, der er paa Udgiften pr. plejet Patient paa de forskellige Sindssygehospitaller, forstaar man udmærket godt, at man er kommet ind paa Tanken om gennem en Centralstyrelse at indføre Besparelser. Jeg kan ogsaa sige, at man utvivlsomt fra alle Sider vil hilse Forslaget med Tilfredshed, forudsat at det kan komme til at virke efter sit Formaal. Jeg havde Lejlighed til ved Behandlingen af de Lovforslag om Udvidelse af Sindssygehospitalerne, som ligger her i det høje Ting, at hævde, at der, naar man ser paa Tallene, øjensynlig er stor Grund til at faa skabt en mere ensartet — jeg kunde maaske sige — Sparsommelighed i Ledelsen af disse Hospitaler, men jeg ønsker at sige, at meget vil afhænge af, at den, som kommer i Spidsen for Centralstyrelsen, bliver en Mand, der forstaar at optræde i god Forstand haandfast overfor de Bestræbelser, som kan være fremme paa Hospitalerne, og som ikke har særligt Hensyn til økonomiske Forhold. Men det skal tillige være en Mand, som forstaar at tage hensynsfuldt og forstaaende paa de vanskelige Forhold, hvorunder de til Hospitalerne knyttede Mennesker lever. Jeg kunde sige, at jeg her vilde ønske den højtærede Justitsminister en heldig Haand. Det vil jeg i det hele taget meget ønske, men jeg vil i dette specielle Tilfælde i særlig Grad ønske, at den højtærede Justitsminister maa have en heldig Haand og finde den rigtige Mand, en Mand, der virkelig er i Stand til at gennemføre Reformen, som kan fremkalde Besparelser, og en Mand, som vil gøre det under en forstaaende og hensynsfuld Form.

Jeg skal gøre opmærksom paa, at Lovforslaget er undergaaet nogle Ændringer i det andet høje Ting. De Ændringer, der har fundet Sted, er egentlig ganske godt udtrykte, naar man ser paa § 1. I det oprindelige Lovforslag hed det i § 1: „Der oprettes under Justitsministeriet en Stilling som Direktør for Statens Sindssygehospitaller“. I Lovforslaget, som det foreligger for dette høje Ting, er der den Ændring, at „Justitsministeriet“ er blevet ombyttet med: „Justitsministeren“, og der er gennemført tilsvarende Ændringer i de øvrige Paragraffer. Der ligger heri en Antydning af, at man i Folketinget har ønsket at fastslaa, at det, der her skulde tilvejebrin-

ges, var noget administrativt, der kom i saa nær Tilknytning til Justitsministeren som muligt, saaledes at der ikke blev Tale om et Omsvøbsdepartement indenfor selve Justitsministeriet. Dersom det virkelig skal naa at blive det, som fra alle Sider tilstræbes, tror jeg, at denne Ændring i § 1 og de øvrige Ændringer i Lovforslaget er en ret væsentlig Forbedring.

Vi har jo her i dette høje Ting i Øjeblikket et Udvalg, som beskæftiger sig med Forhold vedrørende Udvidelsen af nogle af vore Sindssygehospitaller, og jeg skal paa et senere Tidspunkt tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til dette Udvalg. Under Hensyn hertil skal jeg indskrænke mig til paa min Gruppens Vegne at anbefale Lovforslaget til Fremme her i Tinget.

Steincke: Det foreliggende Lovforslag hviler jo paa det 10de Bind af Medicinalkommissionens Betænkninger vedrørende Overbestyrelsen af Statens Sindssygehospitaller, og vi fra vor Side kan slutte os i Hovedsagen til de Tanker, der har faaet Udtryk gennem denne Betænkning og særlig ogsaa igennem Lovforslaget: at søge ved Hjælp af en Overbestyrelse for Sindssygehospitalerne at opnaa en tilsvarende Centralisation af Bestyrelsen som den, der er indført ved Fængselsvæsenet og flere andre Steder. Det kan nemlig ikke nægtes, at der baade i administrativ og økonomisk Henseende er visse Mangler ved den nugældende Ordning, som det af Hensyn til Statens Finanser vil være saare ønskeligt at faa afhjulpet. For det første vedrørende Udnyttelsen af Pladsforholdene og for det andet vedrørende Spørgsmaalet om Opnaaelse af en mere ensartet og rationel Drift af de forskellige Sindssygehospitaller, et Spørgsmaal, som vi kort var inde paa ved Diskussionen om Udvidelse af et Par Sindssygehospitaller for nogen Tid siden, hvor der blev gjort opmærksom paa den væsentlige Forskel i Udgifterne f. Eks. til Forplejning. Vi er saaledes fra vor Side i alt væsentligt enige i de Hovedtanker, der ligger til Grund for dette Lovforslag, til hvis Vedtagelse vi er villige til at medvirke.

Paa den anden Side er jeg glad ved, at Lovforslaget tænkes henvist til et Udvalg, fordi der i det er adskillige Punkter, som jeg ogsaa efter den Diskussion, der har fundet Sted i Folketinget, mener bør drøftes nærmere indenfor de Rammer, et Udvalg giver. Der er for det første Spørgsmaalet om Direktørens Stilling. Der har